

ASOCIACE ČESKÝCH, MORAVSKÝCH A SLEZSKÝCH MUZEÍ A GALERIÍ

Z JEDNÁNÍ EXEKUTIVY A KOLEGIÍ AMG

Dne 21. I. 1992 se konalo v Praze v NTM první jednání exekutivy AMG po mimořádném sněmu AMG z 12. XII. 1991. Řešeno bylo několik organizačních otázek. Mezi nimi i pružnější vydávání Věstníku AMG s tím, že bude výrazněji využita kapacita Moravského zemského muzea v Brně (sem bude přenesena i redakce). Od tohoto čísla by měl Věstník vycházet aspoň měsíčně. Zároveň však z technických i ekonomických důvodů dojde k tomu, že bude zasílán jen muzeím a galeriím, které jsou členy AMG. Hovořilo se o jednáních jednotlivých funkcionářů AMG (kromě zprávy o jednání předsedy AMG s představiteli Národního muzea, viz minulé č. Věstníku AMG, účastnil se dr. P. Šuleř dne 7. I. 1991 v Praze koordinační porady zástupců odborných sdružení působících v oblasti ochrany nár. kult. dědictví. Z tohoto jednání

nevyplývaly pro AMG dle informací dr. Šuleře žádné podstatné závěry, jež by ovlivnily další činnost AMG). Dále se jednalo o úkolech členů exekutivy při přípravě plánu činnosti AMG v r. 1992 a s tím souvisejícím návrhem rozpočtu (tím i výše členských příspěvků), o přípravě prvního zasedání senátu AMG: předběžně bylo rozhodnuto, že zasedání senátu bude svoláno kolem poloviny března 1992.

Jednání exekutivy především poznamenaly dva závažné problémy legislativní povahy. Předseda AMG obdržel od OPPMG MK ČR dne 20. I. 1991 dopis se žádostí, aby AMG do 24. I. 1991 (!) zaslala případné připomínky k návrhu zásad Zákona ČNR o předmětech kulturní hodnoty. Vedle toho, že připomínkové řízení není v požadovaném termínu technicky možné vůbec provést, sám návrh byl po obsahové stránce v řadě bodů značně problematický. Jeho podstatou je řešení otázek předkupního práva zmocněných institucí (v zásadě hlavně

muzeí a galerií) při prodeji předmětů kulturní hodnoty a postupu při povolování obchodních vývozů těchto předmětů do zahraničí. Předseda AMG přislíbil v požadovaném termínu zaslat k předloženému návrhu své osobní stanovisko a přítomní členové exekutivy označily postup OPPMG MK ČR za neudržitelný. Dalším šetřením se zjistilo, že předložený návrh nedostalo k posouzení ani žádné ze státních muzeí (včetně Národního muzea) a byl předložen k posouzení v jediném výtisku postoupeném předsedovi AMG. Druhým vážným aktuálním problémem se stal návrh Zákona ČNR o zřízení Restaurátorské komory výtvarných umění a o výkonu restaurátorské činnosti jejich členů. O tom, že návrh zákona byl předložen ČNR, se představitelé exekutivy dověděli náhodou, návrh nebyl s AGM a, jak se posléze ukázalo, ani s žádným muzeem dříve vůbec projednán. Naproti tomu připomínkové řízení bylo zajištěno na úrovni památkových ústavů. Po seznámení se s textem návrhu zákona exekutiva jednomyslně dospěla k závěru, že návrh citovaného zákona je v mnoha ohledech pro praxi muzeí nepřijatelný a že ve vazbě na schválený živnostenský zákon dojde k vytvoření podmínek, jež výrazně zhorší možnosti řešit problematiku konzervování, restaurování a preparování sbírek v muzeích. Podstatu problému objasňujeme v tomto čísle Věstníku AMG v samostatném příspěvku. Jelikož již na sněmu AMG zazněly kritické hlasy na adresu OPPMG MK ČR, že problematika národního kulturního dědictví je řešena především prostřednictvím památkových ústavů a z pohledu památkové péče, čemuž zde uváděné příklady nasvědčují, rozhodla exekutiva požádat o schůzku

s ředitelem OPPMG MK ČR dr. Razimem a tyto otázky s ním projednat.

Schůzka exekutivy AMG s ředitelem OPPMG dr. Razimem se uskutečnila 30.I. 1992 v Praze. Za AMG se jednání účastnili předseda dr. Šebek, předsedové komor dr. Vondrušková a dr. Pernes (přítomen na část jednání) a předseda správního kolegia dr. Zahradník. Za MK ČR byl kromě ředitele dr. Razima přítomen dr. Žalman, Ing. Sedláková (vedoucí památkového odd.) a JUDr. Kroupa (ved. právního odd. a zástupce ředitele odboru). Diskutovalo se o naznačených problémech s tím, že ve věci návrhu zákona o předmětech kulturní hodnoty MK ČR obdrží prostřednictvím AMG připomínky od vybraných muzeí. Protože na rozeslání návrhu a zpracování připomínek byla jen krátká doba (do 12.II.), byl materiál zaslán k vyjádření ústředním muzeím a většině státních regionálních muzeí. Kopie připomínek soustřeďoval za AMG dr. Šuleř k případnému dalšímu využití. Pokud jde o návrh zákona o restaurátorské komoře, oznámili představitelé AMG, že za daného stavu budou ve věci intervenovat u poslanců ČNR. Ve stanovisku o výhradách k návrhu zákona nedošlo mezi přítomnými k nesouladu. Diskutovalo se také o problému přípravy zákona o muzejnictví. Zástupci AMG byl mj. také tlumočen názor, že dříve než dojde ke schválení návrhu zásad zákona, by bylo vhodné vydat směrnice pro správu sbírek, jíž současná praxe naléhavě potřebuje, případně uvažovat o jednoduché novele stávajícího zákona z r. 1959. Tento námět nebyl zatím akceptován s tím, že je nutné se soustředit na dopracování připraveného návrhu nového zákona. Podstatou stávajících problémů

jsou připomínky legislativního odboru MK ČR s tím, že dokud nedojde ke kompromisnímu sblížení stanovisek, není reálné, aby návrh zákona postoupil k projednání ve vládě ČR. Zazněli i připomínky k tomu, že odborná veřejnost není informována o připravovaných legislativních normách, nemá možnost se k návrhům vyjádřit, přičemž připomínkové řízení probíhající na jiné úrovni neuplatňuje odborná specifika. Stává se potom, že jsou schváleny zákony, jejichž praktická realizace činí v praxi zbytečné problémy nebo jsou prostě nesplnitelné. Jako příklad byl uveden schválený zákon o účetnictví a ustanovení o inventarizacích. Dále se přítomní dohodli na pravidelných schůzkách exekutivy AMG s ředitelem OPPMG MK ČR. Termín příští schůzky byl dohodnut na 20. II. 92.

Exekutiva AMG dále rozhodla o ustavení dvou pracovních skupin. Jedna bude urychleně připravovat návrh směrnic pro správu sbírek muzeí jako základ budoucího návrhu prováděcího předpisu k muzejnímu zákonu. O garanci nad prací této skupiny bude požádán ředitel NM v Praze dr. M. Stloukal, CSc. Druhá skupina by měla urychleně pracovat na návrhu koncepce regionálních muzeí, zejména ve vztahu k síti státních muzeí a k předpokládaným záměrům změn ve struktuře státní správy. Zde jde zejména o otázku zřizovatelských pravomocí okresních úřadů, které jsou časově omezené, a otázku další existence okresních muzeí. Zvážit by se měl námět na opodstatněnost budování tzv. regionálních ústavů. O vedení této pracovní skupiny byl požádán dr. V. Flusták z Vlastivědného muzea v Olomouci. Předsedové komor po dohodě s oběma guaranty, pokud tento záměr přijmou, doporučí složení obou pracovních skupin.

Z DALŠÍCH MATERIÁLŮ SNĚMU AMG
Z 12. XII. 1991

Hlavní úkoly AMG na období 1992 - 1993

1. Podílet se na dopracování zásad a paragrafovaného znění zákona ČNR o tvorbě, odborné správě a využívání kulturního bohatství v muzeích a galeriích. O jednotlivých krocích tohoto legislativního procesu informovat muzea a galerie a zajistit připomínkové řízení. Vypracovat návrh prováděcího předpisu k tomuto zákonu a v zájmu muzejnictví sledovat legislativní proces při jeho schvalování.

2. Připravit alternativní návrhy a podílet se na jednáních o vytváření struktury muzeí a galerií v ČR, zejména sítě státních muzeí a funkčních vazeb těchto muzeí k ostatním subjektům v muzejnictví činným, k památkové péči a státní správě. Alternativní návrhy připravovat v návaznosti na řešení otázek uspořádání státní správy a samosprávy.

Sledovat zároveň řešení legislativních otázek souvisejících s privatizací kulturních institucí z pozice jejího usměrnění v zájmu oboru muzejnictví.

3. Sledovat legislativní přípravu zákona o památkové péči, případně zákonů ostatních příbuzných oborů, a v připomínkovém řízení prosazovat oprávněné zájmy muzeí a galerií.

4. Prosazovat urychlené řešení nahromaděných problémů okolo prodeje a vývozu starožitností a předmětů muzejní hodnoty a to jak na bázi stávajících předpisů, tak v přípravě nové legislativy.

5. Prosazovat oprávněné zájmy muzeí a galerií v případě tvorby zvláštních právních norem pro oblast konzervace, preparace a restaurování předmětů kulturního bohatství.

6. Pracovat na koncepci tzv. vlastivědných muzeí s vymezením jejich úlohy jako institucí podílejících se nezastupitelně na rozvoji regionů (zvláště regionálního vědomí jako prostředku vytváření národní identity), zároveň jako institucí s informační základnou. Řešit přitom vztah mezi jednotlivými typy muzeí a zejména neujasněný vztah k institucím památkové péče. Podporovat snažení specializovaných muzeí a galerií v soustavě institucí ochraňujících, dokumentujících a popularizujících jednotlivé oblasti vývoje přírody a společnosti.

7. Budovat vnitřní informační systém oboru muzejnictví.

8. Vybudovat a rozvíjet organizační strukturu AMG a zajistit vzájemnou informovanost členů AMG. K řešení jednotlivých úkolů ustavit pracovní skupiny odborných pracovníků muzeí a galerií, spolupracovat s externisty.

9. Pro vnitřní informovanost využívat Věstník AMG (zpravidla měsíční periodicitu), případně jiné tiskoviny. Organizovat v jednotlivých regionech semináře, resp. diskusní kluby, nejméně jednou ročně připravit celonárodní seminář k vybraným otázkám muzejnictví.

10. Spolu s partnerskými organizacemi zajistit podíl na přípravě a průběhu kongresu o úloze vědy a kultury v r. 1992 v Praze a Bratislavě.

11. Usilovat o efektivní informovanost veřejnosti o problémech, o snažení a společenském poslání muzeí a galerií. Využívat přitom různých prostředků, zejména informace prostřednictvím regionálních i celostátních sdělovacích prostředků.

Kontaktní adresy členů exekutivy a volených členů senátu

EXEKUTIVA:

předseda AMG

PhDr. František Šebek
Východočeské muzeum,
Zámek čp. 2
531 34 Pardubice
tel. 040/516059

předseda moravskoslezské komory (1. místopředseda AMG)

PhDr. Jiří Pernes
Moravské zemské muzeum
Zelný trh 6
659 37 Brno
tel. 05/24944

předseda české komory (2. místopředseda AMG)

PhDr. Alena Vondrušková
Středočeské muzeum
252 63 Roztoky u Prahy
tel. 02/396411

předseda legislativního kolegia

PhDr. Petr Suleř
Jihomoravské muzeum,
Přemyslovců 6
669 01 Znojmo
tel. 0624/4961

předseda správního kolegia

PhDr. Zdeněk Zahradník
Muzeum východních čech
Eliščino nábř. č. 465
500 39 Hradec Králové
tel. 049/23416

předseda revizního kolegia

Ing. Jiří Křivský
Slezské zemské muzeum
Tyršova 1
746 00 Opava
tel. 0653/211306

členové senátu delegovaní
českou komorou
Ing. Milena Burdychová
Okresní muzeum
Resselovo nám. 86
537 01 Chrudim
tel. 0455/2434

PhDr. Ludvík Beneš
Okresní muzeum
Staroměstské nám. 1 (hrad)
293 80 Mladá Boleslav
tel. 0326/2279

PhDr. Bedřich Štauber
Okresní muzeum
Pivovarská 43
440 01 Louny
tel. 0395/2456

PhDr. František Frýda
Západočeské muzeum
Kopeckého sady 15
301 50
Plzeň
tel. 019/34362

PhDr. Jiří Smejtek
Okresní muzeum
nám. Hynka Kličky 293
261 02 Příbram VI - Březové Hory
tel. 0306/473428

členové senátu delegovaní
moravskoslezskou komorou
PhDr. Věra Tomolová
Muzeum Těšínska
Hlavní 13
737 27 Český Těšín
tel. 0659/56795

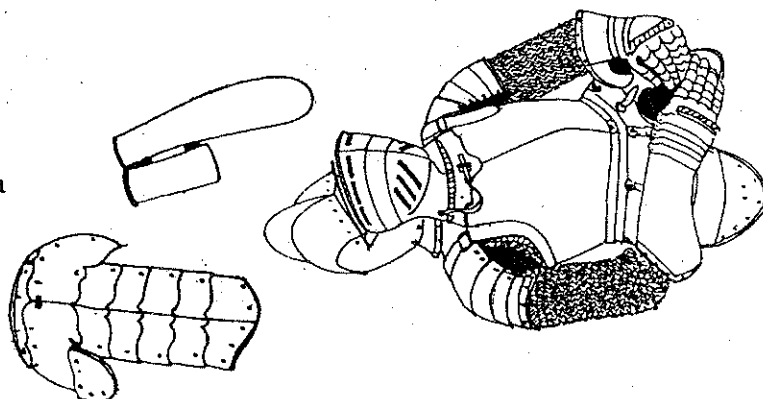
RNDr. Vlastimil Tlusták
Vlastivědné muzeum
nám. Republiky 5-6
771 73 Olomouc
tel. 068/22741

Ing. Petr Starosta
Muzeum jihovýchodní Moravy
Soudní 1 (zámek)
762 57 Zlín
tel. 067/23145

PhDr. Pavel Popelka
Muzeum J.A. Komenského
Přemysla Otakara II. čp. 38-39
688 12 Uhreský Brod

Ing. Ladislav Foukal
Okresní muzeum
Horní nám. 1
750 00 Přerov
tel. 0641/3286

(v příštím čísle zveřejníme dal-
ší kontaktní adresy na členy se-
nátu AMG)

Předběžné vyhodnocení 1. etapy
průzkumu výsledků uplatnění ně-
kterých legislativních norem při
převodu budov a sbírkových před-
mětů z vlastnictví muzeí a gale-
rií na jiné osoby (referát
dr. P. Šuleře na sněmu AMG).

Celá řada legislativních
změn, která proběhla v letech
1990 - 1991, zasáhla v té či oné
míře také sféru našich muzeí
a galerií.

Nemůžeme - a ani nechceme - se
stavět proti nápravě křivd,
spáchaných na fyzických i práv-
nických osobách komunistickým
režimem po roce 1948. Budeme há-
jit práva občana a budeme napo-
máhat každému kroku, který odst-
raní křivdy, jež ve svých dů-
sledcích poškodily také naše or-
ganizace.

PROBLEMATIKA NÁVRHU ZÁKONA
O RESTAURÁTORSKÉ KOMOŘE
Z POHLEDU MUZEÍ

Podstata problému konzervace, restaurování a preparace sbírek muzeí se odvíjí od závad způsobených schváleným zákonem FS ČSFR č. 455/91 Sb. O živnostenském podnikání. Podle § 3 se za živnost nepovažuje povolání restaurátorů a konzervátorů kulturních památek a sbírkových předmětů, které jsou výtvarnými díly malířskými, sochařskými a užitého umění. Naproti tomu vázanou živností se stalo "restaurování a konzervování s vyjímkou kulturních památek a sbírkových předmětů". Z toho pro muzea vyplývá, že: 1) živnostník restaurátor a konzervátor nesmí provádět konzervování a restaurování muzejních sbírek, protože to zákon výslovně zakazuje! (Pozn.: při projednávání zákona došlo evidentně k omylu, ale takto byl text schválen a takto platí!). 2) zcela se mezi živnostmi zapomnělo na profesi preparátorů, 3) konzervování a restaurování výtvarných děl malířských, sochařských a užitého umění bylo vyjmuto z živností - to předznamenává, že vykonávat tuto profesi jako volné povolání bude možné jedině podle jiného zákona, v daném případě podle zákona o restaurátorské komoře. Proto předložila z podnětu Asociace restaurátorů skupina poslanců ČNR k projednání v ČNR zásady zákona o zřízení restaurátorské komory výtvarných umění a o výkonu restaurátorské činnosti jejich členů. Návrh zákona je pro muzea v navrženém znění nepřijatelný. Důvody jsou detailněji rozebrány v příloženém "Stanovisku AMG", který se souhlasem exekutivy AMG zpracoval předseda AMG a předložil řadě poslanců ČNR. Kromě toho zaslal v této věci dopis ministru kul-

tury ČR, v němž vyjádřil nespokojenost AMG nad tím, že tento pro naši oblast důležitý zákon nikdo nepředložil muzeím k předchozímu vyjádření (k zákonu se přitom vyjadřovala vláda ČR, připomínkován byl památkovými ústavy apod., muzea se o jeho existenci dověděla "z druhé ruky" velmi pozdě). S víceméně podobnými názory na návrh zákona o restaurátorské komoře se obrátily na jednotlivé poslance ČNR i další skupiny pracovníků muzeí ČR, především konzervátorů a restaurátorů.

STANOVISKO ASOCIACE ČESKÝCH
A MORAVSKOSLEZSKÝCH MUZEÍ
A GALERIÍ (DÁLE JEN AMG)
K NÁVRHU
ZÁK. ČNR O ZŘÍZENÍ
RESTAURÁTORSKÉ KOMORY
VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
A O VÝKONU RESTAURÁTORSKÉ
ČINNOSTI JEJICH ČLENŮ.

1. Co vadí AMG na předloženém návrhu zákona o komoře restaurátorů výtvarných umění.

1) V muzeích a galeriích ČR je evidováno přibližně 25 mil. sbírkových předmětů, na památkových objektech je asi 1.200 tis. evidovaných movitých památek a v kostelích asi 55 tis. evidovaných památek. Z celkového počtu všech evid. památek a sbírkových předmětů představují výtvarná díla a díla sochařského umění nejvýše 10%! Navrhovaný zákon řeší problematiku jen těchto předmětů. Ostatní sbírky jsou z hlediska podmínek a možností jejich ošetření takto postaveny mimo zákon (podrobněji o tom viz níže). Nelze přitom tvrdit, že díla výtvarného a sochařského umění jsou jedině cenná. Historicky i esteticky vysoce hodnotné jsou miliony dalších sbírkových

předmětů, nespádajících do kategorie výtvarného umění. Jejich ochrana - resp. restaurování si vyžaduje stejně náročné a odpovědné pracovní operace. Je naprosto nelogické, proč se ze škály specializací uvnitř jedné profese konzervátorů a restaurátorů¹⁾ vyčleňuje jedna jediná specializace, totiž restaurátorů výtvarného umění. Co do počtu dnes působících konzervátorů a restaurátorů jde jednoznačně o menšinu. Nelze akceptovat ani argument, že přijatý živnostenský zákon vyčlenil právě tuto skupinu restaurátorů z kategorie živností (považujeme to za chybu živn. zákona) a ti nemají tím pádem zákonnou normu, podle které by mohli své povolání soukromě provozovat. Tento argument nelze akceptovat ze dvou důvodů: a) Podle živnostenského zákona jsou sice "oni ostatní" restaurátoři a konzervátoři zahrnuti pod kategorii vázaná živnost, ale ani oni nesmějí podle výslovného ustanovení citovaného zákona konzervovat a restaurovat evidované památky a sbírkové předměty - rozuměj žádné! Čili: neexistuje žádná právní norma, podle které by tato většina konzervátorů a restaurátorů mohla pracovat na mnohamiliónových sbírkách muzeí. Vznikla tu podobná situace jistého právního vakua, jako v případě restaurátorů výtvarných umění, a není důvod, proč by neměla stejná právní norma upravit podmínky pro konzervování a restaurování i "ostatní většiny" sbírek muzeí. b) I kdyby nebylo onoho "diskriminačního" ustanovení živnostenského zákona (patrně vzniklo nedopatřením), považujeme za nesmyslné, aby v rámci profese konzervátorů a restaurátorů byla zvlášť vyčleněna specializace restaurátorů výtvarných umění (tj. restaurátorů výtvarníků). Lze předložit celou řadu konkrétních příkladů z praxe, které dokazují, že u mnoha "ostatních" specializací profese konzervátorů a restaurátorů se používají úplně stejné nebo analogické postupy, jako u restaurátování předmětů výtvarného a užitého umění, přičemž hodnotový rozdíl u těchto předmětů leckdy neexistuje. Nejde přitom o žádné výjimky, ale zcela běžný jev. Nelze "vyvyšovat" specializaci restaurátorů výtvarných umění nad specializacemi jinými, jejichž výkon činnosti je neméně

tak náročný a vzhledem k požadavku uchování jedinečných historických a kulturních hodnot neméně tak odpovědný, zvláště, když k takovému "vyvyšování" není důvod legislativní, neboť i profese oněch "ostatních" konzervátorů a restaurátorů je nanejvýš žádoucí právně řešit stejným způsobem.

2) V navrhovaném zákoně se předpokládá, že nikdo jiný, než jen člen komory (a jím se může stát jen absolvent umělecké školy) smí restaurovat předměty výtvarného umění, sochařská díla a předměty užitého umění, které jsou evidovanými památkami a sbírkovými předměty muzeí. Lze podpořit myšlenku, aby s evidovanými památkami a sbírkovými předměty mohli zacházet jen členové komory a komora garantovala profesionalitu (kvalitu), ale jen za předpokladu, že se to bude vztahovat na všechny konzervátory a restaurátory. Je logické, že obrazy a sochy by měli v zásadě smět restaurovat restaurátoři - absolventi umělecké školy (ostatní jen ve výjimečných případech). Pokud se to ovšem bude týkat i předmětů užitého umění, jak návrh zákona předpokládá, v praxi nastanou zcela absurdní situace a to nikoliv ojediněle. Hranice mezi užitým

uměním a řemeslnou prací u historických památek je totiž velmi často (!) tak nezřetelná, že v případech jdoucích do statisíců bude těžko určitelné, zda daný předmět smí restaurovat ze zákona jen a jen člen komory restaurátorů nebo jej smí restaurovat i restaurátor z oné kategorie "ostatních". Absurdní na tom je, že oni "ostatní" restaurátoři by mohli bez jakéhokoliv vlivu komory pracovat na mnoha historických sbírkových předmětech, jejichž hodnota (včetně pecuniárního ocenění) bude leckdy převyšovat hodnotu mnoha předmětů z kategorie výtvarného a užitého umění, vyhrazených ze zákona jen skupině "vyvolených". Zároveň by docházelo k tomu, že tito "ostatní" konzervátoři a restaurátoři by nesměli ze zákona pracovat na předmětech užitého umění, ačkoliv jejich profesionalita bude daleko převyšovat nároky kladené na zpracování mnoha předmětů této kategorie.

3) Naznačené absurdity vznikají mj. i tím, že členství v komoře restaurátorů je vedle jiných kritérií podmíněno absolvováním umělecké školy. Tato kvalifikace je logická u restaurování malířských a sochařských děl, ale lze předložit množství konkrétních příkladů pro kategorii předmětů tzv. užitého umění, kdy předpokladem pro úspěšné provádění konzervace a restaurace je stejně hodnotná nebo i výhodnější kvalifikace jiná, doprovázená příslušnou praxí. Celou záležitost nelze řešit uplatněním možných výjimek z kvalifikačního předpokladu umělecké školy, protože ve skutečnosti o žádné výjimky nejde, ale naopak o pravidlo.

4) Z rejstříku profesí, zajišťujících ošetření sbírek muzeí, neodpuštělným způsobem zcela vypadli preparátoři. Na ně se zapomělo i v živnostenském zákoně. Preparátoři, kteří provádějí "konzervaci a restaurování" přírodovědných sbírek, jsou zcela nepostradatelní.

2. Jaké řešení AMG doporučuje

Domníváme se, že řešení výše naznačených problémů spočívá v úpravě návrhu zákona tak, aby se týkal zřízení komory konzervátorů, restaurátorů a preparátorů a výkonu činnosti jejich členů. Uvnitř této komory by mohly vzniknout tři sekce: a) autorizovaných restaurátorů (jejich oprávnění by se vztahovalo na vybrané zvláště chráněné památky - na úrovni kulturních památek), b) sekce konzervátorů a restaurátorů, c) sekce preparátorů. V takovém případě by požadavky na vzdělání nebyly tak rigorózní s tím, že pokud by uchazeč o členství v komoře nebyl absolventem příslušné odborné restaurátorské školy, musel by svou způsobilost prokázat určitou praxí, vykonanou pod vedením člena komory, a příslušnou zkouškou pro určitý okruh činnosti. Ostatní změny, k nimž by muselo dojít, mají charakter organizace vnitřní struktury navrhované komory.

Domníváme se, že určitým základem pro takovou úpravu projednávaného návrhu zákona může být jiný návrh téhož zákona, který neoficiální cestou připravila a předložila ČNR skupina konzervátorů a restaurátorů, sdružená při odborné komisi Národního muzea v Praze.

3. K čemu dojde, bude-li přijat návrh na zřízení komory restaurátorů výtvarných umění bez doporučeného přepracování.

- stovky konzervátorů a restaurátorů, kteří nebudou patřit do úzké skupiny restaurátorů výtvarníků - členů komory, ale budou jen živnostníky, nebudou smět podle platných právních předpisů konzervovat a restaurovat milióny sbírkových předmětů muzeí. Muzea na to nebudou moci svými vlastními silami stačit. - povede to k rozpadu až likvidaci řady existujících konzervátorských a restaurátorských dílen muzeí, neboť tam, kde tyto dílny dosud spolehlivě pracují, nebudou mít mnozí jejich zaměstnanci možnost stát se členy komory, protože nemají umělecké vzdělání (oni ho pro restaurování mnoha předmětů na hranici mezi tzv. užitým uměním a řemeslem ani nepotřebují, resp. mají kvalifikaci leckdy ještě výhodnější). Bude tudíž docházet k absurdním situacím, že ze zákona nebudou smět kvalitní pracovníci na řadě předmětů pracovat. Bude docházet k situacím, kdy budou smět na jednom předmětu udělat jen něco a rozpracovanou věc předat komorovému restaurátorovi (!?). Za tohoto stavu si muzea nebudou moci dovolit zaměstnávat kvalitní profesionály jen na podružné úkony, ale zároveň nebudou mít finanční prostředky na zakázky komorovým restaurátorům, současně budou chybět síly na základní ošetření sbírek. - zcela nevyřešena a mimo zákona bude postavena profese preparátorů a tím stav přírodovědných sbírek muzeí.

PhDr. František Šebek
předseda AMG 29.1.1992